Geologiska Föreningen i Stockholm Förhandlingar

Publication details, including instructions for
authors and subscription information:

<http://www.tandfonline.com/loi/sgff19>

Hermann, M. Otto. «Vorläufige Mittheilung über eine neue Graptolithenart und mehrere bisher noch nicht aus Norwegen gekannte Graptolithen.»

W. C. Brögger

Published online: 06 Jan 2010.

To cite this article: W. C. Brögger (1884) Hermann, M. Otto. «Vorläufige Mittheilung über eine neue Graptolithenart und mehrere bisher noch nicht aus Norwegen gekannte Graptolithen.», *Geologiska Föreningen i Stockholm Förhandlingar*, 7:1, 52-53, DOI: [10.1080/11035898409446143](https://doi.org/10.1080/11035898409446143)

To link to this article: <http://dx.doi.org/10.1080/11035898409446143>

PLEASE SCROLL DOWN FOR ARTICLE

Taylor & Francis makes every effort to ensure the accuracy of all the information (the "Content") contained in the publications on our platform. However, Taylor & Francis, our agents, and our licensors make no representations or warranties whatsoever as to the accuracy, completeness, or suitability for any purpose of the Content. Any opinions and views expressed in this publication are the opinions and views of the authors, and are not the views of or endorsed by Taylor & Francis. The accuracy of the Content should not be relied

upon and should be independently verified with primary sources of information. Taylor and Francis shall not be liable for any losses, actions, claims, proceedings, demands, costs, expenses, damages, and other liabilities whatsoever or howsoever caused arising directly or indirectly in connection with, in relation to or arising out of the use of the Content.

This article may be used for research, teaching, and private study purposes. Any substantial or systematic reproduction, redistribution, reselling, loan, sub-licensing, systematic supply, or distribution in any form to anyone is expressly forbidden. Terms & Conditions of access and use can be found at <http://www.tandfonline.com/page/terms-and-conditions>

R. 2 varieteter, en lys var. bestående næsten udelukkende af plagioklas (uden nåleformige interpositioner), samt her og der et korn af olivin, den anden mørkere violette var., bestående af labrador (med rigelige nåleformige interpositioner) derhos ret rigelig hypersten, og sparsomt apatitnåle og magnetit. De to store ganges bergart er en middelskornig gabbro, bestående af plagioklas, grøn diallag, brun hypersten, i påfaldende mængde apatit (mest i form af tykke korte krystaller eller rundagtige korn), titanholdig jernerts; derhos som omranding af augiterne sparsomt grøn hornblende og brun glimmer, og sparsomt små zirkonkrystaller; plagioklasen er dels overveiende labrador, dels også på grænsen mellem l. og bytownit, i ringe mængde vel også oligoklas og albit. En parallel anordning af de mørke mineraler som primær, en parallel opsprækning af bergarten som sekundær (tryk-) dannelse blev iagttaget. De gabbrogangene gjennemsættende gange er ægte diabas, temmelig angrebne. Den omtalte diabasporphyrit skiller sig fra samme kun ved de porfyragtig udskilte større feldspatkrystaller.

Ref. W. C. Brögger.

KJERULF, Th. »*Pragtstufer med brekciestruktur fra Muggruben og Storvarts.*» (Ibid. P. 335—340).

Forf. meddeler figurer og beskrivelse af interessante stykker med brekciestruktur fra de nævnte gruber, som belæg for sin bekjendte opfatning af herhenhørende ertsforekomster som gange og »vertsfyldte rum.»

OLSEN, Oluf. »*Om Storvarts grube*» (Ibid. P. 323—334.)

Anledningen til forf. meddelelser var nærmest det praktiske spørgsmål om grubedriftens fortsættelse og fremtidige udsigter, men afhandlingen er også lærerig i geologiske henseende for forståelsen af de Trondhjemske kisforekomsters dannelse, gennem betragtning af det medfølgende kart og profiltavler; vi hører at Storvarts grubes forhold har i en række af år været en stadig gjenstand for grubebestyrelsens overveielser, etc: »Tanken om sedimentær oprindelse» (confr. A. HELLAND's »kise i visse skifere i Norge») og den dermed i forbindelse stående opfatning af forholdene måtte dog først opgives og disse ansues og undersøges med den nye opfatning af gruben som en fyldt spalte for olie, førend større klarhed kunde vindes» etc. For detaljer får henvises til afhandlingen selv.

Ref. W. C. Brögger.

HERMANN, M. Otto. »*Vorläufige Mittheilung über eine neue Graptolithenart und mehrere bisher noch nicht aus Norwegen gekannte Graptolithen.*» (Ibid. P. 341—355 med 2 figurtavler.)

Forf. beskriver fra Phyllograptus-skiferen, 3 b, på Galgeberg i Kristiania en formentlig ny art *Loganograptus Kjerulfi*, HERM. Denne form stemmer i alle henseender nær overens med *Dichograptus*

octobrachiatus, HALL, når undtages, at forf. i det rigelige materiale foruden exemplarer med 8 arme også fandt sådanne med 12, mindre end 8, og endelig 9—11 arme. For former af gruppen *Dichograptidae* med mere end 8 arme har man opstillet skægtsnavnet *Loganograptus* hvoraf kjendt *L. Logani*, med 18—25 arme, medens former med 8—18 arme hidtil var ukjendte. Forf.'s for den rette forståelse af *Dichograptidernes* forgrening vigtige iagttagelser synes ref. snarest at vise, at berettigelsen af sådanne arter som den ny opstillede *L. Kjerulfi*, ligeså berettigelsen af sådanne skægter som *Loganograptus* er overmåde tvivlsom, noget som allerede er fremhævet af TULLBERG (Skånes Graptolither II, P. 15).

På en hel del explr. fandt forf. en vel udviklet discs. Desuden omtaler forf. fundet af 2 arter *Dendrograptus*, 1 *Pleurograptus*, 1 *Coenograptus*.
Ref. W. C. Brögger.

HAGEN, O. N. »Reise i Meraker sommeren 1881 og 1882» (Ibid. B. 28 P. 46—53.).

Dagbogsnotiser. 2 figurer fra Mandfjelds grube viser usædvanlig tydelig overskjæring af skifer ved gang af svovlkis, såvel efter strøg som fald.
Ref. W. C. Brögger.

NANSEN, Fr. Skitse af et isfjeld under Kysten af Øst-Grønland (Ibid. P. 54—56. Med 1 tavle).

HERMANN, M. Otto. »Beschreibung von grönländischen Gesteinen.» (Ibid. P. 57—66).

Den førstnævnte forf. meddeler beskrivelse og skizze af et større drivende isfjeld (c. 100—130 fod høit) fra kysten af Øst Grønland, som var påfaldende fuldt af løst grus og sten.

Den anden forf. beskriver nogle af de medbragte bergarter efter mikroskopisk undersøgelse nemlig 2 »dioriter» og en »epidotsten»; den første af de beskrevne såkaldte dioriter er vel ingen diorit, men en proterobas.
Ref. W. C. Brögger.